

MONACHORUM quatuor esse genera
 manifestū est. Primū cenobitarū
 hoc est monasteriale. militans sub regula
 ut abbatē. Deinde secundū genū anachoretarum.
 idē heremitarum. horū qui non cōuersionis seruo
 re nouicio. si monasterii p̄batione diuina didicer
 contra diabolum. multorū solatio iā doctū pugnare.
 Et bene instructa fr̄na exacer. ad singularem pugnam
 heremi. iā sine alterius cōsolatione sola manu ut brachio
 contra uitia carnis ut cogitationū. dō auxiliante suffi
 ciunt pugnare. Tertū uero monachorū terribilissimū genū ē.
 sarabazarum. q̄ nulla regula abbati experientia
 magistris aurum fornax. si in plumbi natura
 molli. adhuc opib; seruantes sc̄to fidem. in
 dō p̄tensionā noscuntur. Quibus autē t̄m. auertere
 singuli sine pastore. non dominis. s̄ suis inclusio lib;
 p̄ lege eis ē desideriorum uoluptas. Cum q̄ qd̄ puta
 uerint ut elegerint hoc di. cunctis ^{sanctis} q̄d̄ uoluerint.
 hoc putant non licere. Quartū uero genū ē. monachorū.
 q̄d̄ nominat̄. girouagum. qui totā uitā suā p̄ diuisas
 p̄uitas. ternis aut quat̄nis diebus p̄ diuersos cellas.